

Iskustva - vesti - poruke za decu



Za dečje učitelje
IV 2011.



IV tromesečje

SEVERNO-AMERIČKA DIVIZIJA

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Severno-američku diviziju, koja obuhvata sledeće zemlje: Kanadu i Sjedinjene Države, ostrvo Bermuda i nekoliko ostrvskih područja. Severna Amerika je dom za gotovo 344 miliona ljudi; 1.1 miliona su adventisti. To znači da je otprilike svaka 312. osoba adventista.

Dve grupe ljudi naročito privlače našu pažnju ovog tromesečja: izbeglice i američki Indijanci.

Oko 3 miliona ljudi (jedna od 114 osoba) koji žive u Severnoj Americi su izbeglice iz rata, gladi, ili političkog progona. Oni žive u novoj zemlji, moraju da nauče novi jezik i kulturu. Mnogi od ovih ljudi malo zna o Isusu i da On želi da bude njihov prijatelj i Spasitelj.

Više od 3 miliona severno-američke populacije su američki Indijanci – domorodački Amerikanci. Njihovi preci živeli su u Severnoj Americi hiljadama godina. Ali kada su došli Evropljani i počeli tu da se naseljavaju, mnogi američki Indijanci bili su prisiljeni da napuste svoju zemlju. Napori da se ovi ljudi preobrate u hrišćanstvo često su uključivali silu što danas otežavanje propovedanje jevanđelja tim ljudima.

Učenje jezika

Ovog tromesečja ćemo učiti reči i fraze na hmong, karen i navaho jeziku. Audio verzija navaho jezika nalazi se na vebsajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i zatim »Children's Activities«.

Korpica za dar

Poseban dečji projekat pomoći će pribavljanje materijala za programe letnje biblijske škole za decu američkih Indijanaca.

Odštampajte mapu Severne Amerike na velikom posteru i slike tamošnje dece sa gore navedenog vebajta i obojite ih (ili pozovite decu da ih oboje). Kako vaš razred iz sedmice u sedmicu uvećava svoj misioni dar, dodajte sliku deteta na mapu.

- **DVD Adventistička misija** za ovo tromesečje sadrži nekoliko priča širom Severne Amerike, uključujući jednu koja je posebno pripremljena za decu. Zatražite primerak od svog pastora i pustite deci da vide.
- **Ukрасite prostoriju** subotne škole slikama američkih Indijanaca i ljudi širom sveta u svojim narodnim nošnjama isečenim iz časopisa ili turističkih brošura. Stavite i ručno obojene zastave zemalja o kojima čitamo ovog tromesečja.
- **Više aktivnosti**, uključujući recepte, igre i puzzle, dostupne su na vebajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i zatim »Children's Activities«. Kliknite na tekuće tromesečje.

Projekti

Ovog tromesečja, dar trinaeste subote pomoći će:

- osnivanje crkve za Navaho ljude u Pejdzju, u Arizoni
- svedočenje izbeglicama širom Severne Amerike
- DEČJI PROJEKAT: pripremanje materijala za programe letnje biblijske škole za decu američkih Indijanaca širom Severne Amerike.

1. Novi život

Desetogodišnji Mojsije zurio je kroz prozor aviona u veliki, moderni grad koji se video dole. To će biti njegov novi dom. *Kako li će izgledati živeti u Sjedinjenim Državama?* pitao se Mojsije. *Da li ću steći prijatelje ovde? Da li ću uopšte moći da pričam s njima?*

Mojsije i njegova porodica pobjegli su iz svoje domovine u centralnoj Africi kada je izbio strašan rat. Koliko Mojsijevo sećanje seže, njegova porodica je živela u jednom izbegličkom kampu, zatim drugom, trećem i tako neprestano. Njegovi roditelji sagradili su utočišta od plastičnih cerada i štapova. Kada bi padala kiša, sve bi bilo mokro. Često nije bilo dovoljno hrane za jelo niti čiste vode za piće.

Bande su često ulazile noću u kamp da ukradu bilo šta što je vredno. Ponekad je Mojsijeva porodica spavala na otvorenim poljima da bi izbegla upad bandi.

»Uvek smo se molili za Božju zaštitu«, kaže Mojsije. »Ali ponekad sam se pitao zašto je Bog dozvolio da se ove stvari dogode.«

Vreme je za odlazak

Jednog dana Mojsijev otac okupio je porodicu. »Imam novosti za vas«, rekao je. »Uskoro ćemo napustiti kamp i otići da živimo u drugu zemlju, Sjedinjene Države.«

Pitanja su preplavila Mojsijev um. *Kakav će nam život biti u ovoj novoj zemlji? Gde ćemo tamo živeti? Koliko brzo možemo da krenemo?*

Porodica je razgovarala kako će život možda izgledati u Sjedinjenim Državama. »Amerika je zemlja gde su ljudi toliko zauzeti poslom da često nemaju vremena za Boga«, rekao je otac. »Nikada ne smemo zaboraviti Boga i moramo drugima govoriti o Njemu.«

Učenje novih stvari

Porodica je pristigla u Ameriku i uselila se u jedan stan. Mojsije i njegov brat i sestre upisali su se u školu. Prvog dana u školi Mojsije nije znao gde da krene i kako da pronađe svoj razred. Druga deca prolazila su pored njega kao da ga ne vide. Pričali su na engleskom jeziku koji Mojsije nije razumeo. Konačno, neko je spazio Mojsija i pokazao mu njegov razred.

Mojsije je vredno učio u uskoro je mogao dovoljno da razume engleski da bi pričao sa svojim drugovima iz razreda. Počeo je da im govori kako ih Isus voli. Neki su slušali, a drugi su ga ignorisali. To je Mojsija ražalostilo, ali se molio Bogu da otvori njihova srca kako bi pozeleli da uče o Isusu.

Otac i majka su uložili veliki trud u učenje engleskog jezika kako bi pronašli posao. Bila im je potrebna pomoć u svemu – da pronađu prodavnicu i crkvu. U nekim trenucima sve je izgledalo tako teško! Ali nakon mnogo meseci učenja i traženja radnog mesta, otac je pronašao posao.

Napad!

Onda je jednog dana Mojsije čuo viku ispred njihovog stana. Vrata su se naglo otvorila i otac je posrćući ušao u stan držeći ruke preko lica. Mojsije je saznao da neki tinejdžeri nisu želeli njegovu porodicu u svom susedstvu. Jedan od njih bacio je kamen na oca i pogodio ga u oko. U bolnici su lekari kazali da tata više nikada neće moći da vidi na to oko. Mojsije je bio besan što su ovi tinejdžeri povredili njegovog oca. Ali otac je kazao porodici: »Ne možemo se gneviti kada nas neko povredi. Moramo im oprostiti i moliti se za njih.« Mojsije je znao da je on u pravu, ali je i dalje bilo teško oprostiti tinejdžerima koji su povredili oca.

Porodica je pronašala novo mesto za život, a vernici crkve pomažu im da plate deci školarinu kako bi mogla da pohađaju adventističku školu.

Mojsije želi da bude pastor, kao što je bio njegov deda u Africi. On već govori svojim prijateljima i susedima o Božjoj ljubavi. Nudi im i proučavanja Biblije kako bi oni naučili da takođe vole Boga. »Bog je bio sa mojom porodicom u teškim trenucima«, kaže Mojsije. »On nas nikada neće ostaviti same.«

Dečaci i devojčice, deo subotnog trinaestog dara pomoći će izbeglicama kao što su Mojsije i njegova porodica, da saznaju za Boga.

Informativni odeljak

- Milioni izbeglica kao što su Mojsije i njegova porodica migrirali su u Severnu Ameriku tokom poslednjih 25 godina. Mnogi su bili raseljeni zbog rata, gladi, poplava ili drugih katastrofa u njihovoj domovini.
- Deo subotnog trinaestog dara pomoći će da se osnuju crkve među izbegličkim grupama širom Severne Amerike.

2. Završeno s duhovima

Pasaja i njena porodica morali su da pobjegnu iz svoje domovine kada je vlada ugrozila njihove živote. Živeli su u izbegličkom kampu dok se nisu preselili u Ameriku da bi otpočeli novi život.

Kao mnogi među Hmong narodom, ni Pasajina porodica nije znala ništa o Isusu. Oni su obožavali duhove i pokušavali da ih čine srećnima kako im se ne bi dešavale loše stvari. Pasajina majka postala je »isceliteljka«, osoba koja razgovara sa duhovima umesto drugih ljudi i govori ljudima šta duhovi žele od njih da čine kako bi imali dobar život. Pasaja je mrzela buku koju su ljudi pravili kada su prizivali duhove.

Susret sa Carem vlasnikom

Jednog dana nakon što se porodica preselila u Ameriku, majka se ozbiljno razbolela i morala je da ide u bolnicu. Doktori nisu verovali da će preživeti. Pasaja se vrlo uplašila. *Šta će se dogoditi ako majka umre?* pitala se. *Ko će se starati za nas?*

Ali majka nije umrla; oporavila se. A kada joj je bilo dobro, kazala je deci da ju je iscelio Car vlasnik. »Jednog dana dok sam ležala u bolnici, osetila sam da Car vlasnik stoji pored mog kreveta«, rekla je majka.

»Ko je Car vlasnik?«, Pasaja je upitala majku.

»Nisam sigurna«, kazala je majka. »Ali naš narod veruje da je On stvorio svet. Želim da saznam više o Njemu.«

Nekoliko sedmica kasnije neki hrišćanski susedi pričali su majci o Bogu. Majka je uvidela da su Bog – Car vlasnik, i Njegov Sin Isus, stajali pored njenog bolničkog kreveta. Porodica je počela da odlazi u crkvu i saznala više o Isusu i koliko ih On voli.

Hrabrost da govori

Pasaja je želela da govori o Božjoj ljubavi svojoj prijateljici Bui, ali nije bila sigurna kako to da uradi. »Dragi Bože«, molila se Pasaja, »molim Te, pomози mi da kažem Bui nešto o Tebi.«

Jednog dana dok su Pasaja i Bua zajedno ručale, Pasaja je kazala: »Ja ne obožavam drevne duhove.«

Buine oči raširile su se u čudu. »Zar se ne bojiš od onoga što će ti duhovi učiniti?«, upitala je.

»Ne, ne bojim se«, rekla je Pasaja. »Mi obožavamo živog Boga, a On je daleko moćniji od duhova. On je Bog koji je stvorio svet. On nas voli i želi da Ga sledimo. Da li bi želela da podeš sa mnom u subotnu školu i naučiš nešto o Isusu?«, upitala je Pasaja.

»Moraću da pitam mamu«, rekla je Bua.

Pasaja nastavlja da se moli

Majka nije dozvolila Bui da ide u subotnu školu. »Nema veze«, rekla je Pasaja. »Ja mogu da ti govorim o Bogu.« I tako je Pasaja pričala svojoj drugarici šta je naučila o Bogu u subotnoj školi. »Nadam se da će jednog dana moja prijateljica izabrati da sledi Isusa«, kaže ona.

Svi mi možemo da govorimo svojim prijateljima da nas Isus voli, kao što je to činila Pasaja. A kada dajemo svoj misionarski dar u subotnoj školi, pomažemo drugima da čuju za Isusa.

Informativni odeljak

Laos je zemlja u jugoistočnom delu Azije. Leži između Tajlanda, Kambodže, Vijetnama i Mijanmara.

- Hmong ljudi žive u južnoj Kini i širom jugoistočne Azije. Mnogi od njih pobjegli su od nemira u Laosu i danas 300.000 Hmonga se nalazi u Severnoj Americi kao izbeglice.
- Većina Hmonga ne zna ko je Isus. Oni žive u strahu od duhova koje su obožavali generacijama. Deo trinaestog dara ovog tromesečja pomoći će izbeglicama širom Severne Amerike da saznaju za Isusa.

Aktivnost

Hajde da pričamo na hmong jeziku

Slede neke reči na hmong jeziku, jeziku Hmong ljudi iz Laosa. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Zdravo	NIJAV-zon
Molim te	t'HA*
Hvala ti	u'va ČOV
Da	HIJAV
Ne	dži-JAV
Doviđenja	šin-GAJ†

* Apostrof ukazuje na iznenadni kraj sloga ili slova.

† G se gotovo nečujno izgovara.

3. Duga šetnja do slobode

Majka je okupila svoju decu. »Imam novosti za vas«, kazala je. »Idemo na teško i opasno putovanje da se pridružimo ocu.«

Nijangin otac napustio je Mijanmar da bi radio u drugoj zemlji. Ali nije imao legalna dokumenta, pa je bio uhapšen. Otac je uskoro uvideo da je Bog sve isplanirao, čak i njegovo hapšenje. Kada su vlasti pročešljale očev slučaj, shvatili su da je otac član plemena koje je u velikoj opasnosti u njegovoj domovini. »Ako vaša porodica može ovde da vam se pridruži«, rekao mu je službenik, »mi vam možemo pomoći da živite u miru.« Otac je majci poslao poruku da pokuša da dođe.

Opasno putovanje

Kod kuće se porodica molila za Božju zaštitu na njihovom putovanju. Onda ih je majka povela prašnjavom stazom. »Ako nas agenti iz vlasti pronađu, uhapsiće nas«, šaputala je majka. »Zato hodajte tiho.«

Nijang i njena porodica satima su pešačili svakog dana i odsedali kod ljudi koji su ih hranili i štitili. »Hajde da se zahvalimo Bogu što nas čuva«, majka je često govorila.

Jedan korak bliže slobodi

Porodica je stigla do reke koja je predstavljala granicu između njene domovine i slobode. Majka je pronašla čoveka sa malim čamcem koji je bio voljan da ih preveze preko reke.

Nijang je drhtala dok se penjala u čamac. *Ne znam da plivam!* razmišljala je. *Šta ako se čamac prevrne?* »Kad me je strah, ja se u Tebe uzdam«, šaputala je Nijang dok je hvatala stranice čamca koji je odskakivao usled rečne struje.

Konačno je čamac stigao na drugu stranu obalu i deca su izašla napolje. Nijang je prošaputala zahvalnu molitvu kada je ponovo pod nogama osetila čvrsto tlo. Porodica se nije usudila da okleva na obali, već je požurila u džunglu, daleko od vojničkih puški. Još uvek su imali dug put pred sobom dok ne stignu do oca. Na svakom koraku molili su se za Božju zaštitu.

Novi život

Konačno je porodica pronašla oca. Uselili su se u izbeglički kamp gde je Nijang upisala školu. Dok je učila engleski, pokušavala je da zamisli kako bi izgledao život u Americi.

Nekoliko meseci kasnije, porodica se smestila u svom novom domu u Americi. Nijang je stekla nove prijatelje i ona im govori kako je Bog zaštitio njenu porodicu za vreme njihovog dugog puta do slobode. »Želim da moji prijatelji znaju da ih Isus voli«, kaže ona.

Život nije jednostavan kada dođete u novu zemlju. Sve je novo i zbunjujuće. Jezik je drugačiji, običaji su drugačiji i često stanovnici ne razumeju koliko je teško naučiti sve što je potrebno za opstanak. Nijang i njena porodica su adventistički hrišćani, ali mnoge druge izbeglice nisu. Deo trinaestog dara ovog tromesečja pomoći će da se izbeglicama u Severnoj Americi prenese poruka o Isusovoj ljubavi prema njima, o tome da je On umro za njih i da želi da zauvek bude njihov prijatelj.

*Psalam 56,3.

Informativni odeljak

- Karen je pleme koje živi u Mijanmaru (državi ranije poznatoj kao Burma). Ima ih oko 3 miliona.
- Karen pleme praktikuje obožavanje prirode, mada oko 10% njih pripada hrišćanstvu ili budizmu.
- Imaju sopstveni jezik, što je neka vrsta kineskog jezika koji se govori u donjem Mijanmaru i na granicama Tajlanda.
- Kada je burmanska vlada počela sa progonom Karen ljudi, mnogi su pobjegli na Tajland. Od tada, oko 300.000 njih pronašlo je utočište u Severnoj Americi.

Aktivnost

Hajde da pričamo na karen jeziku

Slede neke reči na karen jeziku, jeziku Karen ljudi iz Mijanmara. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Blagoslovena subota	ni lu gej (guturalno g)
Dobro jutro	go lu gej
Molim vas	vi ta su
Hvala vam	ta blu
Da	mej
Ne	du mej BU
Nema na čemu	nej ga SO do
Doviđenja	TA ta

4. Dejzin novi dom

Brzo žvaćući, osmogodišnja Dejzi je gurnula vrata velike zgrade i ušla unutra. Bio je to njen prvi dan u novoj školi i bila je uplašena. *Šta ako ne budem mogla da razumem učiteljicu?* brinula se Dejzi. *Šta ako mene niko ne bude razumeo?*

Novi početak

Dejzi i njena porodica pobjegli su od nemira u svojoj domovini, Mijanmaru. [*Pronađi Mijanmar na karti*] Živeli su u izbegličkom kampu dok se nisu preselili u Ameriku da bi tamo stvorili novi dom. [*Pokaži udaljenost od Mijanmara preko Pacifičkog okeana do Amerike*]

Dejzi je učila engleski jezik u izbegličkom kampu, ali neki ljudi u Americi pričaju brzo i ponekad ona nije mogla da ih razume. Nekad nije znala odgovarajuće reči da bi im odgovorila i zbog toga se stidela. »Budi hrabra i daj sve od sebe«, molila ju je majka. »Bog će ti pomoći.«

Sticanje novih prijatelja

Dejzi je pronašla svoju učionicu. Učiteljica joj je uputila dobrodošlicu i pomogla joj da razume lekcije. Dejzi se ubrzo sprijateljila sa devojkicama iz svog razreda i uskoro je naučila jezik dovoljno dobro da pomogne svojim roditeljima.

Prijatelji su joj postavljali mnoga pitanja o tome kako je izgledao njen život u izbegličkom kampu. »Išli smo svakog dana u školu, ali to nije bila lepa škola kao ova koju imamo ovde«, objasnila je.

Toliko toga za učenje

Život je bio toliko drugačiji u Americi! Izbeglički kamp – jedini dom koji je Dejzi poznavala – više je izgledao kao zatvor sa visokim ogradama i stražarima koji su ih štitili od neprijateljskih vojnika. Dobijali su pirinač i povrće za hranu, ali često su bili gladni.

U Americi nije bilo zidova niti straže oko njihovog doma. A u prodavnici je bilo tako puno hrane!

Dejzi je primetila i druge stvari. »U izbegličkom kampu svi su izgledali kao mi. Ali u Americi vidim razne vrste ljudi – Kineze, Afrikance, Hispance, belce. Često oni govore različitim jezicima«, kaže ona. »Majka mi kaže da Bog voli svakoga koga je stvorio, bez obzira kako izgledaju ili kako govore.«

Pronalaženje crkvenog doma

Dejzi i njena porodica održavali su bogoslužjenje sa drugim adventistima u izbegličkom kampu. Kada su se odselili u Ameriku,

Dejzi se pitala kako će imati bogoslužjenje. »Adventista ima u mnogim zemljama«, objasnila joj je majka. »Pronaći ćemo crkvu.« I zaista jesu. Dejzi je srećna što pohađa subotnu školu u svojoj novoj domovini i što nastavlja da uči o Isusu.

Stvaranje učenika

Na Dejzino iznenađenje, mnogi njeni školski prijatelji ne idu u crkvu. »Ja želim da pomognem mojim prijateljima da saznaju za Isusa«, kaže ona. »Pričam im biblijske priče koje učim u subotnoj školi i molim se da jednog dana i oni zavole Isusa kao ja.«

Dejzi je misionar u svojoj novoj domovini. Deo subotnog trinaestog dara ovog tromesečja pomoći će drugim izbeglicama kao što je Dejzina porodica da saznaju da ih Isus voli. Hajde da štedimo svoj novac da bismo mogli da damo veliki dar 24. decembra.

Misionski odeljak

- Otkada ste se rodili, više od milion izbeglica pronašlo je svoj novi dom u Severnoj Americi. Oni moraju da nauče novi jezik, steknu nove prijatelje, da se uklope u neobični novi grad, i da pokušaju da razumeju i popune tešku papirologiju kako bi dobili pomoć za hranu, kuću i obrazovanje.
- Mnoge od ovih izbeglica nisu hrišćani, a neki nikad nisu ni čuli za Isusa. Delom trinaestog subotnog dara ovog tromesečja obučiće se ljudi za dovođenje ovih izbeglica Isusu, takođe će se pribaviti Biblije ili Novi zaveti na jeziku koji razumeju i pomoći će im se u negovanju njihove nove vere.

Aktivnost

Brojevi na karen jeziku

Slede brojevi na Karen jeziku, jeziku Karen ljudi iz Mijanmara. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

jedan	da
dva	ki
tri	ta
četiri	lvi
pet	je
šest	ku
sedam	nvi
osam	ho
devet	kvi
deset	da SI

5. Pokazivanje Božje ljubavi

Pokriven prašinom, devetogodišnji Morgan prišao je Nemiji, svom jedanaestogodišnjem bratu koji je pio hladnu vodu iz velike šolje. Dva dečaka posmatrala su gomilu ljudi koji su testerisali, zakucavali i nosili teške komade drvene građe na gradilište. Novi Navaho opštinski centar poprimao je svoje konture i bilo je prijatno raditi sa volonterima.

»Mora da sam odneo stotinu cevi danas«, rekao je Morgan.

»Znam kako ti je«, odgovorio je Nemija, brišući vodu sa brade. »Rame i ruka me bole od zakucavanja eksera celog jutra. Ali pogledaj kako napredujemo! Okvir zgrade je skoro gotov!«

Nemija i Morgan su američki Indijanci. Oni su potomci izvornih ljudi koji su naselili Severnu Ameriku pre nekoliko hiljada godina. Žive u jugozapadnom delu Sjedinjenih Država sa svojim roditeljima koji osnivaju crkvu među Navaho ljudima. Braća rade zajedno sa roditeljima da bi pokazali Božju ljubav svojim susedima i prijateljima.

Teška prošlost

Za američke Indijance nije lako da izaberu da uče o Isusu. Mnoge generacije Navaho ljudi sledile su tradicionalna verovanja koja obuhvatanju duboko poštovanje (nešto kao bogoslužjenje) zemlje i svih živih oblika na njoj. Kada osoba dugo veruje da je nešto istina, teško je promeniti se i verovati nešto drugačije.

Kada su se belci doselili na zapad da bi napravili farme od nove zemlje, često su se loše ponašali prema američkim Indijancima. Izbili su ratovi oko vlasništva zemlje, i američki Indijanci bili su prisiljeni da napuste svoju zemlju i da odu u rezervate. Nije onda ni čudo što američki Indijanci nisu želeli da imaju išta sa belcima niti njihovom religijom.

Rad i igra za Isusa

Nemijini i Morganovi roditelji rade na tome da se ova situacija promeni. Oni žele da svojim prijateljima američkim Indijancima pokažu Božju ljubav na njima razumljiv način. Porodica je pomogla u renoviranju *hogana* [Navaho tradicionalnih domova], pružala besplatno svoje medicinske usluge i sprijateljila se s njima. Dok roditelji odraslima govore o Bogu, braća pronalaze načine da svojim prijateljima pričaju o Isusu.

»Moji prijatelji provode mnogo vremena gledajući televiziju i igrajući video igrice«, dodaje Nemija. »Pokušavam da im pomognem da uvide da je našim telima potrebno da trče i skaču, i da je našim plućima potrebno da udišu svež vazduh. Zato ih pozivam da provode vreme napolju. Mi se igramo i istražujemo pustinju oko našeg doma.«

Navaho ljudi poseduju velika stada ovaca. Morgan i Nemija ponekad volontiraju da pomognu u ispaši. »To je dobro vreme da svojim prijateljima govorimo kako je Bog stvorio svet i životinje«, kaže Nemija. »Mi ističemo predivno oblikovane stene oko nas, životinje kao što su sove, lisice, riseve i pričamo im da je Bog stvorio svaku od njih. Ovo pomaže našim prijateljima da vide Boga na delu i da razumeju Njegovu ljubav.«

Poučavanje za Isusa

Nemija i Morgan znaju da postoji mnogo načina da svojim prijateljima govore o Isusu. Kada njihovi roditelji održavaju zdravstvene programe da bi naučili Navaho ljude kako da žive zdravije, Nemija i Morgan pomažu. »Naši roditelji drže časove kuvanja, časove odvikavanja od pušenja i časove obrazovanja o dijabetesu«, kaže Nemija. »Morgan i ja pozivamo ljude da dođu na časove i pričamo sa njima kako da imaju zdravija tela i srećniji život.«

Oni pomažu i u programima letnje biblijske škole. A kada dođe Božić, uživaju da pomažu u uvijanju poklona koji pristignu kao donacija deci i odraslima koji žive u Navaho rezervatu. »Većina poklona su praktične stvari kao što su peškiri, posteljina, jakne i cipele«, kaže Morgan. »A mi pomažemo da se spakuje hrana za porodice koje su u najvećoj potrebi.«

Isus voli Navaho decu i želi da ona budu s Njim na nebu. Hajde da se molimo za Nemiju, Morgana i njegovu porodicu dok pričaju Navaho ljudima o Isusu. Deo trinaestog dara 24. decembra pomoći će Nemijinim i Morganovim roditeljima da osnuju crkvu među Navaho ljudima u Arizoni.

Informativni odeljak – Navaho

- Navaho ljudi žive u suvom jugozapadnom području Sjedinjenih Država. Oni odgajaju ovce i nešto stoke. Generacijama ranije su sadili bašte, ali kada su im Evropljani poremetili život, morali su da ih napuste. Nedostatak povrća u ishrani uzrokovao je mnoge zdravstvene probleme ovim ljudima.
- Navaho po tradiciji sebe vide kao deo prirodnog sveta. Oni zahvaljuju zemlji i prirodi što ih snabdevaju hranom i kućom i trude se da ih ne uništavaju. Veruju da postoji Stvoritelj, ali su zaboravili ko je On.

6. Opasnost u tami

[Da biste imitirali zvuk zvečarke, brzo protresite plastičnu zvečku za bebe]

Bio je topao letnji dan u pustinji u kojoj živimo. Pomagao sam tati da dovrši nekoliko poslova na novoj kući koju je gradio za nas. Tata me je zamolio da se puzeći uvučem ispod kuće kako bi mogao da provuče neke žice kroz rupu do mene. Puzao sam i ušao u pros-

tor ispod kuće, noseći baterijsku lampu u jednoj ruci i neki alat u drugoj. Bilo je hladno i mračno ispod kuće. Upalio sam lampu i otpuzao na drugi kraj gde je tata želeo da budem. Drhtao sam kad sam očešao nekoliko paukovih mreža na svom putu. *Zašto se bojim paukova?* pitao sam se.

U zmijinoj zamci!

Pronašao sam mesto kroz koje je tata želeo da provučem žice. Odjednom sam začuo zvuk od kojeg su mi *zaista* trnci prošli kroz kičmu. To je zvuk kog se plaši svako ko živi u pustinji. Bio je to *z-z-z-zvečkavi* zvuk zvečarke [*protresite bebsku zvečkicu*], i dolazio je iz pravca tačno iza mene. Nisam se usuđivao da se mrdnem od straha da će me otrovna zmija ujesti. *Molim Te, Bože, pomози mi!* molio sam se. Istog trenutka sam osetio mir.

Čuo sam brata kako viče: »Ogromna zmija puzi ispod kuće!« Onda sam čuo tatine teške korake. Rekao mi je da uperim baterijsku lampu u zmiju. Zatim je tata podigao sekiru.

Znao sam da tata ima samo jednu šansu da ubije zmiju koja se umotala, spremna da me ujede. On ju je udario svom snagom i ubio je. Zurio sam u njeno telo koje se još za trenutak pomeralo, i onda izleteo iz mračnog prostora nazad na svetlost dana.

Važna lekcija

Majka mi je poletela u zagrljaj i dugo i čvrsto me grlila dok mi je govorila kako se molila da mi se ništa ne dogodi. Znam da je Bog uslišio njene molitve – i moje – tog dana! Tata je podigao telo velike zmije i bacio ga na gomilu kamenja.

Te noći sam razmišljao o svom susretu sa zvečarkom. To me je podstaklo na razmišljanje o Bogu. Tata je imao samo jednu šansu da me spasi od te zmije čiji ujed bi me usmrtio. Bog je imao samo jednu šansu da nas spasi od greha koji je zmija Sotona donela na ovaj svet. On je poslao Isusa da umre za nas i izvojuje pobedu nad grehom.

Đavo bi želeo da povredi moju porodicu jer radimo za Boga. Ali ja zahvaljujem Bogu što je Isus moćniji od đavola.

Vaš dar trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će nam da osnujemo crkvu među Navaho ljudima u jugozapadnom delu Sje-

dinjenih Država. Hvala vam što dajete svoje darove kako bi drugi mogli da saznaju da ih Isus voli.

Misionski odeljak

- Navaho ljudi veruju u Stvoritelja, ali Ga ne nazivaju Bogom. Oni veruju da su zemlja, sunce, kiša i vetar jednaki sa Stvoriteljem.
- Američkim Indijancima je teško da postanu hrišćani jer su se Evropljani koji su doneli hrišćanstvo, loše ponašali prema njima i oteli im veliki deo njihove zemlje. Važno je da hrišćani pokažu američkim Indijancima da im je stalo do njih pre nego što počnu da im govore o Božjoj ljubavi. Nemijina porodica pomaže svojim Navaho susedima da poprave svoje kuće, da steknu zdravstvene navike, a isto tako porodicama koje su u najvećoj potrebi pomažu u hrani, toplim ćebadima i odeći. Navaho ljudi su voljni da slušaju ako znaju da je hrišćanima stalo do njih.

Aktivnost

Hajde da pričamo na navaho jeziku

Navaho je težak jezik koji koristi tonove, kao i neobične izgovore. Ovde je pojednostavljen za decu. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Zdravo	ja-a-TEJ
Molim vas	ta-ŠON-di
Hvala	a-HE-he
Da	o'
Ne	do-da
Doviđenja	ha-GO-ne

*Apostrof ukazuje na to da treba skratiti slog kojem prethodi.

7. Mlada misionarka

Žena je osmotrila spisak dece koja su se prijavila za misionarsko putovanje. »Ova devojčica ima samo 9 godina«, kazala je. »Previše je mala za ovako zahtevan put.«

Nekoliko tinejdžera iz Holbruk indijanske škole u Arizoni prijavilo se da provede deo svog školskog raspusta vodeći programe letnje biblijske škole za decu američkih Indijanaca u nekoliko rezervata u Severnoj Americi. Put bi zahtevao dugačke dane napornog rada i discipline.

»Njena majka je jedna od naših pratioca«, odgovorio je pastor.

Žena je razmislila za trenutak i složila se da Kornikova krene. Ona je bila najmlađi član misionarskog tima iz Holbruka. Ali, da li će raditi?

Željna učenja

Od prvog dana Kornikova je dokazala da želi da uzme učešća u svakoj aktivnosti. Naučila je da priča biblijske priče, da crta srca na malim licima, da pravi životinje od balona i da uči decu pesme o Isusu.

Volela je da drugoj deci američkih Indijanaca govori o Bogu i kako ih Njegov Sin, Isus, voli i ima plan za njihove živote. Učila je da svira na zvoncetu kako bi sa ostalom decom svirala pesmu »Znam da Isus voli me«.

Ali Kornikovina najomiljenija aktivnost bila je da uči kako da koristi marionete da bi decu naučila važnim lekcijama. Kornikova je učila kako da pokreće marionetu tako da izgleda kao da je živa, kako da joj otvara usta kao da zaista govori, i druge veštine koje bi zabavljale decu dok im priča priče o Bogu. Kornikova je toliko volela da radi sa marionetama da joj je direktor dao jednu da ponese kući.

Zabavno učenje o Bogu

Ispunjeni dani su proleteli i do kraja trosedmičnog misionarskog putovanja, stotine dece američkih Indijanaca shvatilo je da ih Isus voli i da želi da bude njihov prijatelj. Kornikova je shvatila i druge

stvari – da može da unese promenu u živote druge dece svojom spremnošću da služi Bogu.

Kada se vratila kući sa letnjeg misionorskog putovanja, Kornikova je koristila svoju novu marionetu da priča biblijske priče svojim malim rođacima i prijateljima.

Sledećeg leta Kornikova je ponovo uzela učešća u misionском programu pokazujući Božju ljubav deci američkih Indijanaca. Ona nastavlja da drugima govori o Božjoj ljubavi putem programa koje sponzorise Holbruk indijanska škola.

Bog ima plan

Kornikova je naučila da može da služi Bogu bez obzira na uzrast. »Kada porastem, želim da svom narodu govorim o Isusu«, kaže ona. »Želim da oni znaju da ih Bog voli i da ima plan za njihove živote.«

Ona ima poruku i za nas. »Bez obzira na to koliko ste mali, Bog može da vas upotrebi na blagoslov drugima.«

Deo našeg dara trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će deci iz Holbruk indijanske škole da nastave da govore o Božjoj ljubavi deci američkih Indijanaca širom Severne Amerike.

- Holbruk indijanska škola je adventistička škola za decu američkih Indijanaca širom Severne Amerike.
- Škola nudi nekoliko programa koji omogućavaju studentima i prijateljima da uzmu učešća u svedočenju o Bogu drugima. Jedan od ovih programa je Letnja biblijska škola koja se održava u rezervatima američkih Indijanaca širom Severne Amerike.
- Molite se da deca koja učestvuju u ovim programima uzrastaju u svojoj veri i rukovodilačkim sposobnostima, a da deca koja pohađaju ove programe u Isusu pronađu prijatelja koji ih nikada neće napustiti.

Aktivnost

Brojevi na navaho jeziku

Naglašeni slogovi su napisani velikim slovima.

jedan	TA-tla-i
dva	na-KI
tri	ta
četiri	din’*
pet	aš-DLA
šest	has-TAN
sedam	cos-CID
osam	cej-BI
devet	na-has-TEJ
deset	nez-NA

*Apostrof ukazuje na to da treba skratiti slog kojem prethodi.

8. Bog ispunjava svoja obećanja

»Danas je poseban dan«, učiteljica Neti rekla je deci u sirotištu za decu američkih Amerikanaca. »Tim odeljenja za decu dolazi da izvede poseban program za vas.« Deca su uzbuđeno čavrljala, jer nisu često imala posetioce.

Kajla i Mika stajale su pored prozora čekajući autobus sa mladima. »Stigli su!«, uzviknula je Mika kada je spazila veliki kombi.

Dok su jedni postavljali scenu za lutkarsku predstavu, ostali su vodili decu u pevanju veselih pesama o Isusu.

Koko i kutija sa obećanjima

Onda je tim odeljenja za decu izveo predstavu sa marionetama koja je govorila o devojčici po imenu Koko. Ona je imala kutiju u kojoj su se nalazila prekršena obećanja – obećanja koja su joj ljudi dali, ali nisu ispunili. Kajli i Miki je ovo bilo jako poznato.

Koko je upitala svoju drugaricu šta da radi sa prekršenim obećanjima, ali njena prijateljica nije znala. Zato je pitala tatu. »Zar

ne bi bilo bolje da razmišljaš o obećanjima koje ljudi *jesu* ispunili, a ne o onima koje *nisu*? upitao ju je otac. Predstava se na trenutak zaustavila dok je Koko razmišljala o očevom savetu.

Božje obećanje

Devojka je zamolila da se jave dva deteta dobrovoljca koja bi joj pomogla da ispriča priču. Kajla i Mika su bojažljivo podigle ruke. Mirno su sedele dok su dve devojke nešto crtale na njihovim licima, a treća devojka čitala priču o Noju i barci. »Bog je rekao Noju da su ljudi na zemlji postali toliko zli da je On planirao da ih uništi potopom. 'Sagradi brod koji će biti dovoljno velik za životinje od svake vrste i ljude koji žele da budu spaseni', rekao je Bog. Noje je sagradio barku i pozvao ljude unutra. Ali niko nije ušao u barku osim Noja i njegove porodice. Onda je Bog poslao potop.

Nakon potopa Bog je stavio dugu na nebo kao obećanje da više nikada neće uništiti svet potopom. Ovo je jedno od Božjih divnih obećanja«, rekla je devojka. »Možete i sami da čitate o tome u Bibliji.«*

Lutka Koko slušala je priču o Božjem obećanju. Shvatila je da su Božja obećanja drugačija od ljudskih, jer Bog uvek ispunjava svoja obećanja. Koko je ispraznila svoju kutiju prekršenih obećanja, a tim je pomogao deci da pronađu još Božjih obećanja kojima će Koko napuniti svoju kutiju obećanjima koja nikada neće biti prekršena.

Oslanjanje na Božja obećanja

Lutkarska predstava se završila. Kajla i Mika su gledale jedna u drugu i smejale se, jer je Kajlino lice bilo iscrtano tako da je ličila na mačku, a Mika na psa – dve životinje koje je Bog poslao u barku zajedno sa Nojem.

Kajla i Mika su uzbuđene što mogu da saznaju više o Božjim obećanjima. Deo trinaestog subotnog dara ovog tromesečja pomoći će timovima odeljenja za decu da prenesu poruku o Božjoj ljubavi i Njegovim obećanjima deci američkih Indijanaca širom Severne Amerike.

* 1. Mojsijeva 9,13-17.

Misionski odeljak

- Mladi američki Indijanci uče kako da koriste lutke, muziku i druga sredstva za službu kako bi svedočili i Hristu deci američkih Indijanaca širom Severne Amerika. Mnoga od ove dece još uvek nisu upoznala Isusa.
- Poseban dečji projekat trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se pribave materijali i da se organizuje obuka kako bi više dece moglo da nauči da postanu vođe za Hrista i još više dece američkih Indijanaca upoznali sa Isusom.
- Da biste videli neke od ovih mladih ljudi u službi, pogledajte dečji program na DVD-ju Adventistička misija, koji možete nabaviti kod svog propovednika.

Aktivnost

Pevajmo na navaho jeziku

Znam da Isus voli me

Dži zas a jo a šo ni
a bi zad jej šit hal ne
at čin ni gi a niš te
do sid zil da ej bid zil

Dži-zas a jo a-šo-ni
Dži-zas a jo a-šo-ni
Dži-zas a jo a-šo-ni
bi zad jej šit hal ne

Slogove sa crticama otpevajte na jednu notu.

9. Nova pesma

Još od svog detinjstva, Izabel je volela da peva. Ona i njen otac vole operu, muzičko izvođenje u kom ljudi pevaju priču umesto da je pričaju. Majka je uživala da sluša kako Izabel peva.

Dečji hor

Majka je posećivala adventističku crkvu sa prijateljicom. Jednog dana je rekli Izabeli da će dečji hor imati poseban program u crkvi. »Da li bi volela da dođeš?«, upitala je majka. Naravno da je Izabel želela da ide. Ona je mnogo volela muziku.

Izabel je uživala u dečjem horu. Nakon programa majka je pitala ženu koja je vodila hor kako bi Izabel mogla da nauči da peva kao deca u horu. Vođa hora je rekla da ne drži privatne časove. Onda je pogledala Izabel. »Koliko imaš godina?«, upitala ju je. Kada je majka rekla da Izabel ima 5 godina, žena je rekla: »Dovoljno si velika da ideš u školu! Treba da dođeš u Džon Nevins Endruz školu gde ja držim nastavu. Tamo možeš da naučiš da pevaš!«

Izabelina nova škola

Majka je tražila dobru školu za Izabel, a kada je čula za Džon Nevins Endruz školu, odlučila je da poseti školu. Dopala joj se škola i odlučila je da pošalje Izabel tamo. Zamislite kako je Izabel bila srećna kada je saznala da će žena koja vodi dečji hor biti njena učiteljica! Predškolsko će biti *zabavno*, naročito čas muzičkog!

Nakon svog prvog dana u predškolskom, Izabel je dotrčala majci u zagrljaj. »Mama, naučila sam tri nove pesme danas! Sviđa mi se ova škola.«

Izabelina nova crkva

Majka je počela da vodi Izabel i njenog mlađeg brata u subotnu školu u adventističkoj crkvi. Izabel je volela subotnu školu – naročito pevanje! Volela je da dođe i ranije da ne bi ništa propustila!

Izabel je pozvala oca da ide s njom u crkvu, ali otac je subotom radio i nije mogao da ide s majkom i decom. Ali kada je majka shvatila koliko je važno da porodica ima zajedničko bogoslužjenje,

otac im se pridružio. Izabel je naučila porodicu nekoliko pesama koje je naučila u školi, a ponekad im je pričala i biblijske priče koje je učila. Tata je često postavljao pitanja u vezi sa pričama i Izabel je bila srećna što može da mu odgovori.

Tatino iznenađenje

Izabel, njena majka i brat molili su se za tatu, a Izabel ga je često pozivala u crkvu. Međutim, tata je objasnio da mora da radi.

Onda je jednog dana tata kazao porodici da uzima slobodan dan s posla da bi mogao da ide s njima u crkvu. Izabel je bila tako srećna da ga je čvrsto zagrlila. »Da li ste čuli šta je tata kazao? Ići će s nama u crkvu ove sedmice!« Majka se široko osmehnula.

Te večeri na porodičnom bogoslužju, deca su zahvalila Isusu što će tata ići s njima u crkvu. Molili su se da tata preda svoje srce Isusu. Nakon odlaska u crkvu, tata je postavljao još više pitanja na porodičnom bogoslužju. Izabel je primetila da on čita i Bibliju.

Zatim je jednog dana tata rekao porodici da želi da se priključi adventističkoj crkvi. Izabel je bila tako uzbuđena i radosna. Sada cela porodica zajedno proslavlja Boga u crkvi.

Promena koju Isus unosi u život

»Tako sam srećna što je Bog vodio moju majku do moje nove škole i do adventističke crkve, kaže Izabel. »Naš dom je mirno i srećno mesto. Sada se molimo za moje tetke i teče koji žive u Brazilu. Oni ne znaju da smo saznali za subotni dan i da Isus ponovo dolazi. Mi želimo da im posvedočimo o Božjoj ljubavi.«

Izabel ima još jednu stvar da nam kaže danas. »Ako neko koga poznajete nije hrišćanin, pričajte im o Božjoj ljubavi. Pozovite ih u crkvu kako bi shvatili da je ljubav prema Bogu predivna stvar. Pozovite ih u svoj dom i čitajte Bibliju s njima. Objasnite im zašto je divno što imate Boga u svom životu.«

Izabel je u pravu, deco. Mi možemo da unesemo promenu u nečiji život tako što ćemo im govoriti o Isusu. A možemo da donesemo promenu i dajući svoje misionerske darove u subotnoj školi svake sedmice. Hajde da načinimo promenu u nečijem životu ove sedmice.

Misionski odeljak

- Bog je upotrebio mnoge ljude da bi doveo Izabelinu porodicu u adventističku crkvu. Izabelina ljubav prema muzici ohrabрила je njenu majku da je upiše u adventističku školu gde su je nastavnici naučili da voli i poštuje subotu. Izabel je pričala svojoj porodici ono što je naučila, a prijateljice njene majke ohrabриле su je da neguje svoju veru koja raste.
- Svi mi možemo biti deo nečije vere koja se razvija tako što ćemo svedočiti o Božjoj ljubavi kada god imamo priliku za to.

10. Želim da služim!

Markan voli Isusa i želi da svi saznaju za Njega. Markanova porodica čita Bibliju i moli se svakog dana. Kada je imao 5 godina, Markan je želo da nauči da čita kako bi sam mogao da čita Bibliju.

Onda je njegova porodica shvatila da ne drži sve Božje zapovesti, pa su odlučili da svetkuju subotu i počeli da odlaze u adventističku crkvu.

Poziv da propoveda

Markan je želeo da bude uključen u svojoj novoj crkvi i pitao je za neko zaduženje. Pozvali su ga da ispriča priču za decu i on je to odlično uradio. Zatim su usledili i drugi pozivi. Onda je jednog dana propovednik upitao Markana: »Da li bi želeo da imaš propoved?«

»Ja? Pa imam samo 8 godina«, rekao je Markan iznenađeno.

»Nema veze koliko imaš godina«, nasmejao se propovednik. »Bog može svaku osobu da iskoristi da govori ljudima o Njemu.«

Markan je razgovarao sa svojim roditeljima i porodica se molila za ovaj poziv. *Ja sam samo dete*, razmišljao je Markan. *O čemu bih ja mogao da propovedam? Da li bi ljudi uopšte slušali jedno dete?*

Markanova baka ispričala mu je da je i prorok Jeremija smatrao da je previše mlad da propoveda, ali Bog mu je rekao da mora da ide svakom kome ga On šalje.

Markan je razmislio o bakinim rečima i shvatio da ga Bog poziva da propoveda. Rekao je to svojim roditeljima. Otac mu je pomogao da napiše svoju prvu propoved, a onda ju je Markan naučio kako bi je što bolje izneo u crkvi.

Imao je tremu tog dana. Ali setio se Božjih reči upućenih proroku Isaiji: »Ja ti metnuh u usta reči svoje« (Isaija 51,16). Markan je znao da je Bog sa njim, pa je trema nestala.

Još veći zadatak

Ljudi iz drugih crkava u gradu čuli su za Markanovu propoved i pozvali su ga da govori u njihovim crkvama. Markan je prihvatio pozive, jer je obećao Bogu da će učiniti sve što On traži od njega. Molio se da njegove propovedi budu blagoslov svima koji ih budu čuli.

Kada je Markan imao 12 godina, propovednik je pred njega stavio još veći izazov. »Crkva planira trosedmični seminar Otkrivenja i mi bismo voleli da ga ti održiš«, rekao je propovednik. Priprema i držanje 21 propovedi bila je ogromna obaveza za mladog dečaka. Ali Markan se molio za to i osetio sigurnost da Bog želi da on to radi.

Crkva je održavala sastanke u iznajmljenoj prostoriji u tržnom centru. Prve večeri došlo je oko 250 ljudi. Mnogi su se vraćali svake večeri da bi slušali ovog dečaka kako propoveda Božju reč.

Dozvoliti da Bog vodi stvari

»Mnogo stvari sam naučio«, kaže Markan. »Ako smo voljni, Bog može da upotrebi svakoga da govori drugima o Isusu. Nema veze koliko godina imate; Isus samo želi da budete spremni da drugi govorite o Njemu.«

Dečaci i devojčice, svi mi možemo da govorimo drugima da ih Isus voli. A kada dajemo svoj misionarski dar svake sedmice, mi pomažemo ljudima koje možda nikada nećemo sresti, da saznaju za Božju ljubav.

11. Vreme je za ručak!

Postoji mnogo načina da upoznamo ljude sa Isusom. Slobodno pitajte Kejli.

»Mnogi ljudi danas prolaze kroz teške trenutke«, kaže ona. »Neki su izgubili posao. Drugi možda imaju toliko zdravstvenih izdataka da ne mogu da kupe hranu. Zadovoljavanje ljudskih potreba je dobar način da im pokažemo da ih Isus voli.« Kejli je iz prve ruke naučila da je lako da svedočite kad vam je zaista stalo.

Obrok i zagrljaj

Jednog dana, jedna vernica iz Kejline crkve rekla je da bi htela da svake sedmice pripremi obrok za ljude kojima je potrebna hrana i prijateljstvo. Kejli se dopala ideja, pa je želela da pomogne.

»Roditelji su me naučili da pomaganje drugima predstavlja veliki deo hrišćanskog života«, kaže Kejli. »A pomaganje u pripremanju obroka za one kojima je to potrebno, zvučalo je zabavno. Mi ljude pozivamo na ovaj obrok rečima: »Vreme je za ručak!«, jer želimo da taj obrok bude kao porodični obed. Zovemo svakoga kome je ovaj topli obrok potreban.«

Zajednički rad

Svakog četvrtka, Kejli i njena majka okupljaju se sa drugim vernicama crkve da pripreme i posluže jednostavan obrok koji se sastoji od supe, povrća i hleba. »Redovno dolazi oko 35 ljudi«, kaže Kejli.

»Moja sestra i ja pravimo hleb«, dodaje ona. »Tako dobro miriše dok se peče.«

Mnogi ljudi koji dolaze na obrok imaju zdravstvene probleme, zato vernici crkve uče svoje goste da jedu zdraviju hranu. Kejli voli da obilazi ljude koji dolaze na obrok. »Na taj način sve liči više na dom«, kaže ona. »Ja volim da usrećujem ljude.«

Više od obroka

Međutim, mnogi ljudi u tom području ne mogu da dođu u crkvu na obrok. »Imamo puno starijih ljudi koji ne mogu da voze«, dodaje Kejli. »Zato im mi nosimo hranu. Moja porodica pomaže da

ljudima koji ne mogu da dođu, isporučimo više od 30 obroka svake sedmice.«

To je Kejlin najomiljeniji deo ovog programa. Ona pomaže da se hrana pripremi i zatim isporuči svakoj kući. »Ja volim da posećujem te ljude i da sedim s njima«, kaže ona. »Mnogi od njih su usamljeni i samo žele da sa nekim porazgovaraju. Ponekad su žalosni, pa zajedno plačemo«, dodaje ona. »Ja se molim sa njima i govorim im da ih Isus voli. Jako sam srećna kad mogu da pomognem drugima, i volim svakog da posećujem.«

Sticanje prijatelja za Isusa

Naša crkva nije jako velika«, kaže Kejli. »Mala je, ali mi možemo da unesemo veliku promenu u našu okolinu. Ja sam srećna što mogu da pomognem.«

Dečaci i devojčice, svi mi možemo da učinimo nešto posebno da bismo nekom posvedočili o Božjoj ljubavi. Šta biste *vi* želeli da radite? Naši misioniski darovi su još jedan način da ljudima kažemo da ih Isus voli. Hajde da verno dajemo svoj dar.

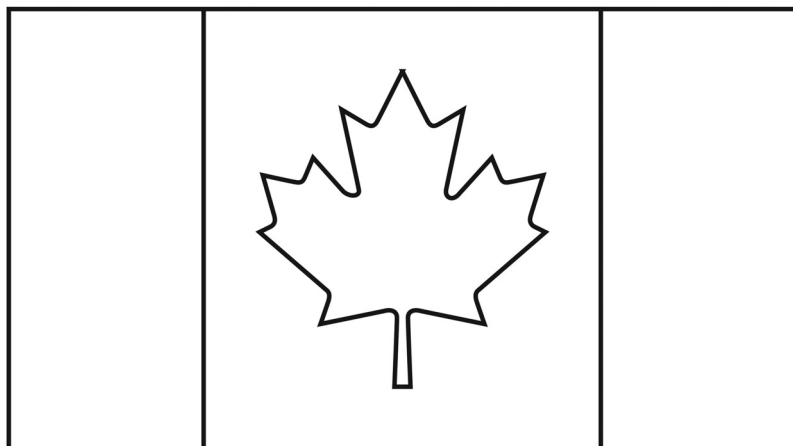
Misioniski odeljak

- Jako mnogo ljudi ne poznaje Isusa. Neki ne osećaju potrebu za Bogom, dok drugi čeznu za nadom koju Isus može da im pruži.
- Ima puno načina da drugima govorimo o Bogu. Možemo da se pridružimo misionskoj službi u našoj crkvi, kao što je to učinila Kejli. Ili možemo da osmislimo sopstvenu službu. Možemo da pišemo pisma ljudima koji su usamljeni, da ponudimo pomoć susedima tako što ćemo im pričuvati dete ili kućnog ljubimca. Možemo da pokupimo lišće ili očistimo sneg, ili da učinimo neko drugo dobro delo. Kada nas ljudi pitaju zašto radimo te stvari, možemo da im kažemo da ih Isus voli, pa ih volimo i mi.

Aktivnost

Kanadska zastava

Bočni pravougaonici i javorov list: crveni
Središnji kvadrat: beli



12. SOS za Isusa

Desetogodišnji Provi je na misionom zadatku. Svakog ponedjeljka ujutro on rano dolazi u adventističku školu koju pohađa da bi se pripremio za misioni projekat koji ima njegovo odeljenje. Kada učenici stignu, zajedno se mole i onda odlaze u susjedstvo da bi delili SOS traktate.

Pružanje svetlosti

»SOS je skraćena za Svetlost ovom svetu«, kaže Provi. »Davanje SOS traktata je jedan od načina da ljudima posvedočimo o Božjoj ljubavi. Ja ovo radim već tri godine. Kada krenemo da svedočimo drugima o Isusu, mi učimo kako da budemo Njegovi svedoci. Idemo u parovima. Obično moj prijatelj nosi traktate, a ja pričam.«

Kada pokucaju na vrata i ljudi otvore, Provi se nasmeje i predstavi svog prijatelja i sebe. »Imamo mali poklon za vas«, kaže on dok njegov prijatelj pruža traktat. »Ponekad ljudi ne žele da ga uzmu«, kaže Provi. »To je u redu. Možda će jednog dana poželeti da ga pročitaju.«

Traktati koje Provi i njegovi drugovi iz razreda dele puni su ohrabrujućih biblijskih tekstova i odgovora na pitanja koje ljudi imaju u vezi sa različitim temama. »Jedan od naših traktata govori ljudima da Isus uskoro dolazi, drugi im pomažu da se izbore sa životnim problemima, itd. Svi oni pružaju čitaocu nadu u budućnost«, kaže on.

Služba molitvom

Molitve je važan deo službe koju obavljaju Provi i njegovi drugovi iz razreda. »Mi uvek pitamo ljude da li žele da se molimo za njih«, kaže Provi. »Ako se slože, ja ih pitam da li imaju neku posebnu potrebu. Onda se molim Bogu da bude sa njima i pomogne im u problemima koje imaju.

Ja uživam da upoznajem ljude i da im govorim o Isusu«, kaže Provi. »Naročito volim da vidim njihova nasmejana lica kada im ponudim traktat koji govori o nečemu sa čim se bore u svom životu.«

Nagrada za službu

Nekoliko ljudi koje su Provi i njegovi drugovi upoznali, kontaktirali su crkvu i zamolili za biblijska proučavanja. »Uzbudljivo je čuti da ljudi sa kojima sam razgovarao zaista žele da nauče više o Isusu«, kaže Provi. »Neki čak dolaze u crkvu. To je zaista poseban osećaj! Znam najmanje petoro ljudi koji subotom dolaze u crkvu jer sam im ja dao traktat.«

Misionari za Isusa

Provi i njegov otac dele traktate i vikendima. Provi se nada da drugi dečaci i devojčice takođe pronalaze načine da budu misionari u svojim mestima. »Nije teško«, kaže Provi. »Mi smo samo deca, ali Isus nas je pozvao da drugima govorimo da ih On voli. A ako nas je On na to pozvao, onda će nam dati hrabrost i sposobnost da to uradimo.«

Hajde da vidimo ko može nekome da posvedoči o Božjoj ljubavi ove sedmice. I ne zaboravimo da naši misionarski darovi takođe pomažu u prenošenju te poruke.

Misionski odeljak

- Provi pohađa adventističku školu u kojoj je misija deo života učenika. Njegovi roditelji takođe drugima pričaju o Božjoj ljubavi, tako da Provi odrasta govoreći drugima o Isusu. Postoji mnogo načina da svedočimo o Božjoj ljubavi. Provi voli da deli literaturu. Drugi načini mogu biti pomoć onima koji su u potrebi, sticanje prijatelja u školi i susedstvu kojima ćemo pričati i Isusu.
- SOS traktate pravi Adventistička crkva. Za više informacija o ovom programu, posetite www-goglow-org.adventistfaith.org.

Aktivnost

U Severnoj Americi engleski je primarni jezik, ali hiljade ljude govori španski i francuski, koji su odmah iza engleskog jezika. Imigranti iz drugih zemalja kod kuće često govore maternjim jezikom.

Dole se nalaze pozdravi na najčešćim jezicima (pored engleskog) kojima govore adventisti u Severnoj Americi. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Španski

Dobro jutro

BUE-nos DI-as

Francuski

Dobro jutro

bon ŽUR

Koreanski

Zdravo

an-jung HA-sej-jo

Tagalog (filipinski)

Dobro jutro

ma-gan-dang u-MA-ga

Portugalski

Dobro jutro

bon DI-a

Indonezijski

Dobro jutro

su-LA-mat BA-gi

Kineski (mandarinski)*

Zdravo

ni² hou³

Japanski

Dobro jutro

o-HEJ-jo go-ZEJ-mas

Samoanski

Dobro jutro

ta-LO-fa

*Kineski je tonalni jezik.

² Ton se povisuje na kraju.

³ Ton se spušta u sredini i povisuje na kraju.

13. Sijati za Isusa na Aljasci

Sara, Abigejl i Miriam žive na Aljasci, najvećoj i najhladnijoj zemlji u Sjedinjenim Državama. »Preselili smo se na Aljascu dok sam ja još bila mala. Kasnije smo se doselili u ovaj grad da bismo ljudima govorili o Isusu«, kaže Sara.

Porodica živi u jednom gradiću severno od Arktičkog kruga. *[Pokaži Arktički krug na globusu na 66. stepenu severne geografske širine. Objasni da severno od ovog kruga Sunce leti jedva zalazi, a zimi jedva izlazi. Međutim, suton traje mnogo sati]* Leti su dani dugi, a zimi noći, dok su dani mračni i hladni.

Neki ljudi misle da svi na Aljasci žive u kućama napravljenim od leda koje se zovu iglo. Iglo je kupasto sklonište napravljeno od velikih gromada leda naslaganih u krug sa malim vratima na jednoj strani. *[Prikaži ovo koristeći šećer u kockama i »zacementiraj« ih nekom glazurom]* Iglo je privremeni zaklon koji koriste lovci i ribolovci. Ako su dobro napravljeni, unutra može da bude toplo i za vreme najhladnijih dana.

Ali Sarina porodica ne živi u iglu. Oni žive u drvenoj kući koja se nalazi na stubovima nekoliko metara iznad zemlje da bi bila zaštićena od vode kada zamrznuto zemljište krene da se otapa u proleće i leto.

Sticanje prijatelja

Sestre vole da pozivaju svoje prijatelje na kokice i voće, i da se zajedno igraju, naročito tokom dugih, hladnih, mračnih zimskih

dana. »Mi volimo da se igramo i na snegu i da pravimo snežne pećine«, kaže Abigejl.

Letnje vreme ne traje dugo, ali su dani tada dugi, a noći kratke. Sestre vole da koriste priliku u tim sunčanim danima da se igraju u visokoj travi koja raste oko sela i da skupljaju divlje bobice koje tu rastu. »Mi jedemo borovnice, maline, ribizle, čak i luk sremsku«, kaže Sara.

Na severu nema mnogo puteva, zato kada Sarina porodica želi negde da ide, oni ne idu autom. »Zimi koristimo motorne sanke koje se spuštaju na zaleđenom snegu. U proleće i leto uzimamo čamac ili se vozimo terenskim vozilom na četiri točka«, objašnjava Sara. »A ako želimo da idemo negde veoma daleko, moramo da letimo avionom.«

Zabavno svedočenje

Sara i njene sestre su čitave godine zauzete svedočenjem svoje ljubavi prema Isusu. »Kada nam prijatelji dolaze u posetu, mi koristimo biblijski flanelograf dok im pričamo priče«, kaže Abigejl. Devojčice takođe pomažu svojim prijateljima da odglume biblijske priče. »To je zabavan način da ih učimo o Bogu«, kaže Sara.

Iako Sara, Abigejl, Miriam i njihovi roditelji vole da rade za Isusa na Aljasci, ponekad su usamljeni, zato što žive daleko od svojih baka, deka i ostale rodbine. Hajde da se molimo za Sarinu porodicu koja svedoči drugima o Božjoj ljubavi.

Informativni odeljak

- Aljaska je najveća država u Sjedinjenim Državama. Veći deo zemlje bliži je Aziji nego ostalom delu Sjedinjenih Država.
- Gradić u kom žive Sara i Abigejl blizu je moru. Većina ljudi koji tamo žive su američki Indijanci koji sebe nazivaju Inupijak. Mnogi od njih love ribu koja je najveći deo njihove ishrane.
- Ima još samo osam adventista u gradiću u kom žive Sara i njena porodica. Molite se da ovi vernici svedoče još većem broju ljudi o Božjoj ljubavi.

Program za trinaestu subotu

Ako se vaše dečje odeljenje ove subote neće pridruživati odraslima u 1. delu, pročitajte program za trinaestu subotu. Podsetite decu da donesu dar. Kažite im da je to njihov dar Isusu i deci koju On voli širom sveta. Neka taj dar bude nešto posebno za njih. Kažite im koliko su doneli tokom celog tromesečja. Izbrojte novac dat trinaeste subote i recite deci sumu. Pohvalite ih za ono što su učinili i kažite im da će njihov dar uneti veliku promenu u život dece slične njima koja žive u Severno-američkoj diviziji.

Učesnici i rekviziti: Zamoli jedno školsko dete da uzme ulogu pripovedača 1, tinejdžera da bude pripovedač 2 i jednu odraslu osobu da uzme ulogu naratora. Ne moraju da nauče napamet svoje delove, ali treba da ih čitaju jasno.

* * *

Narator: Danas je trinaesta subota. Ovog tromesečja smo učili o deci iz Severno-američke divizije. *[Pokaži Severno-američku diviziju na karti]* Neka od ove dece dolaze iz dalekih, dok druga žive tu gde su se i rodila. Ali sva deca su naučila da ih Isus voli i ona žele da svedoče o Božjoj ljubavi drugima.

Danas je red na nas. Mi ćemo dati svoj trinaesti dar kako bi još više dece – i odraslih – u Severnoj Americi saznalo za Isusa.

Pripovedač 1: Grupa dece američkih Indijanaca hodala je prašnjavim putem do opštinskog centra. Uzbudeno su čavrljali dok su ulazili u zgradu, i ugledali šarene balone i crnu zavesu na ulazu u jednu prostoriju. Deca su sela na pod i s nestrpljenjem čekala.

Pripovedač 2: Upravo tada jedan tinejdžer izašao je iza zaveses i pozdravio decu. Držao je *štap koji govori* pa su deca pažljivo slušala. »Dobrodošli«, rekao je, dok mu je glas pomalo drhtao. Neka deca

* Ovaj štap koristili su američki Indijanci na sastancima svojih plemena. Koristio se iz učtivosti da ne bi prekidali poglavicu dok je govorio.

tiho su se smejala. Videla su da dečak ima tremu. »Došli smo da se malo zabavimo ove sedmice, a nadamo se da ćemo moći da vas poučimo nekim važnim lekcijama. Zato, hajde da počnemo.

Prvo bismo želeli da vas naučimo neke od naših najomiljenijih pesama. Otpevaćemo vam prvo jednu, a onda možete da nam se pridružite, važi!« Nekoliko tinejdžera je izašlo napred. Dečak je dao akord na svojoj gitari i grupa je počela da peva: »Kad si srećan lupi tada dlan o dlan.« Pljesnuli su dva puta i klimnuli deci koja su sedela na podu da i ona pljeskaju.

Pripovedač 1: Deca su se brzo uklopila u pesmu i uskoro su pevala i pljeskala sa tinejdžerima. Rebeka je došla na sastanak potpuno nesrećma. Njeni roditelji vikali su jedan na drugog – ponovo – tog jutra, i ta vika ju je uplašila. Međutim, dok je pevala, počela je da oseća radost. A kada su nova deca učila grupu da pevaju pesmu o tome koliko ih Bog voli, Rebeka je pomislila kako je možda neko ipak voli.

Pripovedač 2: Nakon pevanja, posetioци su se povukli iza zavese. Dok je dečak pričao priču, lutke su se pojavljivale iznad zavese i glumile priču.

»Endi nije voleo da bude poslušan«, kazao je dečak. »Jednog dana dok je trčao prerijom, deda ga je pozvao da dođe. Umesto toga, Endi je otrčao u suprotnom smeru. Za njega je to bila igra. 'Endi!', viknuo je deda. 'Stani!' Ali Endi je nastavio da juri. Odjednom je pao sa litice i skotrljao se niz zemlju! Deda je odjurio do litice i pogledao dole.

»'Deda, pomози mi!', plakao je Endi. 'Povredio sam nogu i ne mogu da hodam!' Deda je otrčao po prijatelja i uže. Endi je tiho plakao dok je čekao da se deda vrati. Uskoro se dedino lice ponovo pojavilo iznad litice. 'Dolazim dole', rekao je. Prijatelj je spustio dedu niz liticu do mesta gde je Endi ležao. Zavio je Endijevo stopalo nekim krpama i rekao mu da izdrži dok ih njegov prijatelj izvuče na sigurno.

Endi je iščasio članak i nije mogao da hoda nekoliko dana. Deda ga je posećivao i jednom mu kazao: 'Doviknuo sam ti da staneš zato što sam znao da si u opasnosti. Ali ti me nisi poslušao i povredio si se. Važno je da budeš poslušan starijima.' Endi je klimao glavom. Naučio je ovu važnu lekciju.

Biblija kaže: 'Deco, slušajte svoje roditelje' [Efescima 6,1]. Moramo da slušamo roditelje da bismo bili srećni i bezbedni. Na isti način moramo da budemo poslušni i Bogu.«

Narator: Lutke su nestale, a posetioci su pozvali decu u drugi deo prostorije gde su ih čekali stolovi. Raznobojni papiri i puno flo-mastera, traka i lepkova čekalo je decu. Šona, jedna od tinejdžerki, pokazala je deci kako da naprave korpicu od materijala sa stola. »Vaša korpica će sadržati Božja obećanja i zapovesti«, objasnila je. Izrecitovala je biblijski stih za taj dan: »Deco, slušajte svoje roditelje.«

Pripovedač 1: Deca su pokušavala da slušaju dok je Šona objašnjavala kako da naprave korpicu. Seckali su, bojili i lepili dok njihove korpice nisu izgledale *skoro* kao Šonina.

Pripovedač 2: Deca su se podelila u male grupe da čuju još jednu priču. Jedan od tinejdžera ispričao je priču o Joni, čoveku koji nije bio poslušan Bogu. »Bog je poslao ribu da proguta Jonu, ne da bi ga kaznio zbog neposlušnosti, već da bi ga doveo na sigurno. Riba je ispljunula Jonu na tlo gde je on odlučio da čini ono što mu je Bog kazao.« *Bljak!* Rekao je mladi dečak sam sebi dok je razmišljao kako bi izgledalo da bude unutar ribe. *Ja ne želim da budem neposlušan!*

Deca su opevala jednu od pesama koju su naučila i zatim odjurila kući. Bili su nestrpljivi da ispričaju roditeljima šta su učili. Cele sedmice deca su slušala priče o poslušnosti, poverenju, ljubavi i nesebičnosti. Mnogo su naučili i o Bogu. Te sedmice neka deca predala su svoje srce Isusu.

Narator: Mnoga deca koja žive u rezervatima američkih Indijanaca znaju za Boga Stvoritelja. Ali ona ne znaju da ih Isus voli i da želi da bude njihov prijatelj. Deo trinaestog subotnog dara pomoći će mladim američkim Indijancima da svedoče o Božjoj ljubavi deci američkih Indijanaca širom Severne Amerike. Hajde da damo svoj dar zahvalnog srca što volimo Isusa i jer želimo da i drugi nauče da Ga vole.

[Dar]

Indijanski prženi hleb

Ovaj hleb američkih Indijanaca je specijalitet jugozapada, naročito u Navaho i Hopi narodu. Prženi hleb je okrugli tanki kotur testa naduvan kao džinovska krofnica, ali bez rupe u sredini. Može da služi kao dodatak slanom jelu, ili da se služi kao slatko kada se pospe medom i šećerom u prahu ili kombinacijom cimeta i šećera.

- 2 šolje brašna
- 1 supena kašika praška za pecivo
- 1 kafena kašičica soli
- 1 supena kašika ulja
- $\frac{3}{4}$ šolje tople vode
- ulje za prženje

Izmešajte suve sastojke u jednoj velikoj činiji, zatim dodajte vodu i ulje. Mesite testo dok ne bude meko i elastično. Oblikujte ga u loptu i stavite je u kesu ili foliju, i neka odstoji u frižideru sat vremena. Od ohlađenog testa napravite 12 malih loptica i istanjite ih rukama; zatim ih oblikujte u krugove od oko 10cm u prečniku. Neka krugovi odstoje 5 minuta, a onda ih ponovo urolajte, šireći ih do 20cm u prečniku, praveći tanki disk od njih. Zagrejte ulje u dubokom tiganju. Stavljajte jedan po jedan krug testa i neka se prži po jedan minut sa svake strane. Isprženi hleb ocedite na kuhinjskom papiru. Jedite tako umesto hleba ili umočite u med ili pospite šećerom u prahu (sa ili bez cimeta), pa jedite kao slatkiš.

Pečena bundeva

- 1 mala bundeva
- $\frac{1}{4}$ šolje javorovog sirupa
- $\frac{1}{4}$ šolje jabukovog soka
- $\frac{1}{4}$ šolje otopljenog putera

Stavite celu bundevu u rernu i pecite na 200°C oko sat ipo do dva sata. Izvadite iz rerne i neka se malo ohladi da biste mogli da je uzmete. Odsecite vrh i izvadite semenke. Izmešajte sirup, sok i puter u činiji, pa sipajte u bundevu. Pecite još 30 minuta. Isecite na parčiče i poslužite.

Pečene semenke bundeve

Očistite semenke iz bundeve perući ih u činiji sa vodom, trljajući ih dok se ne skine sve sa njih. Stavite ih u cediljku da odstoje oko 30 minuta, povremeno tresući da odvojite semenke jedne od drugih i ubrzate sušenje. Rasprostrite ih na papir ili plitki pleh i osušite u rerni na najnižoj temperaturi. Mešajte svakih 10 minuta da biste ubrzali sušenje.

Izvadite tiganj iz rerne i zagrejte je na 140°C. Malo pospite seme uljem ili puterom začinjenim vašim omiljenim začinima. Na 4 supene kašike putera, dodajte ½ kafene kašičice pomešanog belog luka u prahu i soli, i 2 kafene kašičice Vorčester sosa. Vratite tiganj u rernu dok semenke ne dobiju zlatno smeđu boju. Pazite da ne zagore. Pečenje obično traje oko 10 do 20 minuta, zavisno od rerne.

Materijali za vođu

Slede neke informacije koje mogu biti od pomoći u pripremanju vesti za decu.

Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja o kojima smo čitali ovog tromesečja, potražite na turističkom odeljku u biblioteci ili na internetu.

Posetite naš veb-sajt radi receptata, učenja jezika, igara i drugih aktivnosti koje možete da odštampate kako bi vesti za decu bile što zanimljivije. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite »Resources«, a zatim »Children's Activities«. Idite na tekuće tromesečje i izaberite aktivnosti koje želite.

DVD Adventistička misija je besplatan video koji prikazuje priče iz Severne Amerike, kao i svetsku misiju Adventističke crkve. Uzmite jedan primerak od svog pastora ili idite na www.AdventistMission.org da biste skinuli neki od DVD programa.

Podsetite članove subotne škole da rad svetske crkve zavisi od *sedmičnog* misionorskog dara. Dvanaeste subote kažite deci koliko su novca skupili tokom tromesečja. Objasnite da je jedna četvrtina trinaestog subotnog dara posvećena posebnim projektima za ovo tromesečje. Ostale tri četvrtine idu u fond svetske misije da bi se podržao rad svetske misije Adventističke crkve.

Budući projekti trinaeste subote

Sledećeg tromesečja čitaćemo o Severnoj azijsko-pacifičkoj diviziji. Posebni projekti će biti centar za obučavanje mladih u Mongoliji, televizija na kineskom jeziku i internet programi, crkva u južnom Japanu i crkva za internacionalnu grupu u Seulu, u Koreji.

Drugo tromesečje 2012. godine predstavice Južnu azijsko-pacifičku diviziju. Projekti će se usredsrediti na zdravstvenu negu u Indoneziji i školu u Mijanmaru.

SEVERNO-AMERIČKA DIVIZIJA	Crkve	Grupe	Članovi	Populacija
Atlantska unija	566	63	103,738	34,203,000
Kanada	358	71	62,559	33,720,000
Kolumbijska unija	665	91	136,193	50,026,000
Lejk Unija	505	57	83,280	35.475,000
Srednje-američka unija	445	61	64,573	26,001,000
Severna pacifička unija	434	66	97,113	13,589,000
Pacifička unija	690	87	222,708	50,237,000
Južna unija	1,070	166	253,187	60,227,000
Jugozapadna unija	550	86	102,669	37,119,000
UKUPNO	5,283	748	1,126,020	340,597,000

Do 31.12.2010.

Projekti:

- Osnovati crkvu među Navaho ljudima u jugozapadnom delu Sjedinjenih Država.
- Omogućiti obuku biblijskih radnika i osnovati crkve među izbeglicama širom Severne Amerike.
- DEČJI PROJEKAT: Obučiti i osposobiti tinejdžere američkih Indijanaca da među stanovnicima američkih Indijanaca svedoče o Božjoj ljubavi putem programa letnje biblijske škole.